

tekovský nemčan

Informačný štvrťročník pre občanov obce Tekovské Nemce • ročník 10 • 3/2013 • 0,16 €/ 5 Sk

Editoriál

Ako ten čas letí...

Ani sme sa nenazdali, je za nami čas dovoleníek – leto je preč. Toho-ročné nás prekvapilo pekným počasím, ale aj poriadnymi tropickými horúčavami. Dúfam, že ste sa počas leta nabili pozitívnu energiou a poriadne ste si tento čas užili. Druhého septembra naše milované detičky napochodovali pekne do svojich škôl a zahájili voľky – nevoľky, ďalší školský rok. Verili by ste, že už od roku 1774 vtedy osvietená panovníčka Mária Terézia, ustanovila všeobecnú vzdelávaciu povinnosť?

Taktiež záhradkári vrcholia so svojim zberom úrody, a všetci sa pomaly ale iste pripravujeme na jeseň. Čas beží ako voda. Je tu začiatok októbra a už naozaj nie je v čo dúfať. Neodvratne prišla jeseň. Takto to chodí aj v živote človeka. Po krásnej slnečnej mladosti, plnej energie, prichádza čas dozrievania plodov, čas zrelosti a po ňom zádumčivá, smutná jeseň a človek má pocit, že so skracujúcimi sa dňami, skrakuje sa i náš život. Čím je človek starší, tým viac sa nad týmto neúprosným kolobehom života zamýšľa. Možno práve preto sú starší ľudia zádumčivejší, rozvážnejší a oveľa viac si vážia každý prežitý deň. Veď čo keď ten nasledujúci už neprinesie nič. Asi preto je typický jesenný mesiac október „mesiacom úcty k starším“. Úcty ku všetkým tým, ktorí majú už svoje najlepšie roky za sebou. Ktorí už od života neočakávajú kariéru a úspech ale pochopenie, toleranciu a teplé ľudské slovo. Keď tak rozmýšľam o živote dnešných seniorov, mám pocit, že veľa dôvodov na radosť nemajú. Ľudia, ktorí celý život pracovali a v podstate vybudovali krajinu, väčšinou majú dnes problém vyžiť. Zoberme si takých manželov, ktorí sú už v dôchodku. Kým sú ešte obaja zdraví, majú primerané dôchodky, prípadne si dokážu privyrobiť, v podstate nemajú veľké problémy. Horšie ale je, keď prídu choroby a je potrebné platiť za lieky, ešte horšie keď zostane starý človek bez partnera a sám si musí riešiť existenčné problémy. Dom postavený za bývalého režimu sa mu pred očami rozpadáva, pretože utiahuť jeho údržbu z almužny nazývanej dôchodok, je nemožné. Keby dnešní, socializmom odchovaní dôchodcovia, mali tušenie ako sa po roku 1989 vyvinie situácia, boli by sa zariadili inak. Bohužiaľ nemohli predpokladať, že sa po odchode na penziu mnohí ocitnú na sociálnom dne. Momentálna situácia dôchodcov na Slovensku je rôzna. Väčšina ešte trávi jeseň svojho života v kruhu najbližších, kde zaslúžene odpočívajú a tešia sa na každé nové ráno. No sú aj takí, ktorých odstrčili na okraj ako niečo nepotrebné, niečo čo bolo a už nie je. Často sa sám seba pýtam, prečo je to tak. Prečo museli tak veľa robiť, a teraz sa nemá kto o nich postarať? Pred takými dvadsiatimi rokmi bola napríklad predstava, že by mali dožiť niekde v „starobincoch“ nemysliteľná. Postupom času však bude na takéto zariadenia odkázaných čoraz viac starých ľudí, hoci musí byť neskutočne ťažké vzdať sa domova, ktorý človek celý život buduje, prísť o súkromie, na ktoré si zvykol. Realita je však taká, že deti majú čo robiť, aby užili svoje rodiny, často žijú v zahraničí, lebo doma nemajú prácu a o rodičov sa nemá kto postarať. A len máloktorá rodina si môže v ťažkej finančnej situácii dovoliť platiť opatrovateľskú službu. Budúce generácie dôchodcov na tom zrejme nebudú o nič lepšie. Preto doprajme aj my našim najstarším čo najviac šťastných chvíľ prežitých v našej blízkosti, a to nielen v mesiaci október. Ten sa o chvíľu skončí a príde 1. november – Pamiatka zosnulých. Aj v tento deň vzdávame úctu ale už nie tým, ktorí sú medzi nami. Tu už nie je príležitosť na úprimné slovo, na pohľad, či pohladenie. Tu už môžeme len v tichom zadumaní stáť s kyticou chryzantém a v plameni sviečok, spomínať na to, čo bolo a čo sa už, žiaľ, nikdy nevráti späť. Nepremeškajme preto šancu prejať lásku, úctu a toleranciu, kým je ešte čas. Dávajme svojim rodičom, starým rodičom ale aj iným starším častejšie najavo, že ich máme radi, že je v nás cit úcty a vďačnosti. Možno práve pre takýto vzťah k nim sa aj my dočkáme toho od svojich detí. V mene mojom ale aj celej redakcie Tekovského nemčana, prajem rodine seniorov v našej obci, aby tých krásnych chvíľ ešte v živote objavili veľa, aby našli mier v srdci a pokoj v duši, aby ich v ďalších rokoch sprevádzala len láska a porozumenie v kruhu najbližších a priateľov a nepoznali samotu. Veď ľudský život je ako kniha má svoj úvod, pokračovanie a záver.

Ján Sikoriak

Podakovanie za úrodu

Dnes boli naši v kostole
ďakovať Bohu za úrodu.
Že to, čo máme na stole,
hrial slniečkom a dal mu vodu.
Teraz Ti, Bože, ďakujem
za úrodu, čo v lese rastie.
A čo tam dáva Tvoja zem
pre detskú radosť, detské šťastie.
Jahody, trnky, maliny,
oriešky, hríby... Z dávien času
tam deti chodia za nimi
a ako ovečky sa pasú.
Deti a vtáčstvo nebeské.
Veď je to všetko z Tvojho rodu.
Aj veвериčka na lieske
bez slov sa modlí za úrodu.
Tebe aj nemý prehovorí.
A ako dobrý hospodár
nasýtiš všetky Tvoje tvory.

Milan Rúfus

Týmito slovami vyjadril básnik
Milan Rúfus svoju vďaku Bohu
za dary zeme.

Po roku sa v našej obci opäť
konala „Roľnícka nedeľa“ aby
sme spoločne poďakovali Bohu
za všetky dobrodenia. Celá svätá
omša sa niesla v ďakovnom du-
chu čo nasvedčovali slová kňaza,
texty čítaní a spevy počas
celej svätej omše.

Náš farský kostol vďaka šikov-
ným rukám našich žien, hlavne
členiek MS SČK zmenil na ne-
poznatie. Z plodov našich zá-
hrad i polí vytvorili priam ume-
lecké diela.

Ďakujeme ochotným občanom,
ktorí sa rozhodli najkrajšie plody
zo svojich záhrad obetovať Bohu
na výzdobu jeho chrámu.

starostka obce

Redakcia informuje

Vážení čitatelia, z vašich ohlasov je zjavné, že naše a vaše noviny Tekovský nemčan sa už stali súčasťou života v našej obci. V treťom tohoročnom čísle vám prinášame informácie z každého rožku trošku. Venujeme sa predovšetkým dňu v obci z rôznych oblastí. Veríme, že si v tomto čísle nájdete niečo pre seba, niečo, čo vás zaujme, pobaví a prinesie pohodu. Čo sa týka uverejňovania článkov v novinách, veľmi radi dáme priestor každému, kto chce a má čo povedať a o uverejnenie svojho príspevku požiada. Či už je to obyčajný občan alebo člen nejakého klubu alebo organizácie. Chceme robiť a urobiť noviny aktuálnejšími, zaujímavejšími a pútavejšími. Skrátka aby v nich bolo čím viac takých príspevkov, ktoré sa oplatí prečítať. A ak sa podarí obsah naplniť aj za vašej účasti, bude to super. Veď tém okolo nás je neúrekom. Chce to len trochu odvahy a práce. Preto nebojte sa a píšite, o tom čo sa vám páči, aj o tom s čím nie ste spokojní. Garantujeme vám, že vaše príspevky, pokiaľ nebudú tvrdiť nepravdu, zavádzať, či inak niekomu ubližovať, radi uverejníme. Svoje príspevky posielajte na adresu redakcie vždy do 15. dňa mesiaca. Naše noviny vychádzajú 4 – krát do roka, sú to mesiace marec, jún, september a december. Ku každému príspevku treba uviesť jeho autora, ak je fotografia, tak aj autora snímky. V prípade veľkého množstva materiálu si redakčná rada vyhradzuje právo na skrátenie, prípadne presunutie článku do ďalšieho čísla. Uverejnené príspevky sú vyjadrením autora a nemusia sa zhodovať s názorom redakčnej rady. Všetky príspevky musia rešpektovať zásadu dobrých mravov a spoločenského správania. Keďže ani v decembri nebudú naše noviny chýbať, posledné tohoročné číslo plánujeme orientovať trochu slávnostnejšie a samozrejme ako ináč – vianočne. Preto by sme veľmi radi v tomto vianočnom vydaní uverejnili zaujímavé zážitky zo života na tému „moje najkrajšie Vianoce“. Každý ste už určite prežili vianočné sviatky s čímsi nezabudnuteľným alebo neopakovateľným príbehom. Boli by sme veľmi radi, ak nám zašlete svoj zážitok alebo príbeh, ktorý ste zažili počas najkrajších sviatkov roka. Príbeh pošlite na adresu našej redakcie a keď máte problém s napísaním, stačí, keď nás zavoláte alebo osobne navštívite a svoj zážitok nám vyrozprávate. My ho už spracujeme a pripravíme na zverejnenie. Prajeme vám nerušené, napínavé a zaujímavé čítanie a tešíme sa už teraz na vaše reakcie a podnety. **-red-**

Z obecného zastupiteľstva

UZNESENIA

z riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Tekovské Nemce dňa 29.07. 2013

Obecné zastupiteľstvo v Tekovských Nemciach:

Berie na vedomie:

- Kontrolu plnenia uznesení 14 - 23 zo zasadnutia OZ dňa 29.04. 2013
- Správu o hospodárení obce a ZŠ s MŠ za II. štvrťrok 2013
- Správu Hlavnej kontrolórky o následnej finančnej kontrole
- Informácie o aktuálnych otázkach zo života obce
- informáciu o záveroch rokovania na ministerstve školstva

Prerokovalo:

- Návrh úpravy rozpočtu Obce a ZŠ
- dodatok č.1 k VZN 2/2012 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady
- Plán kultúrno – spoločenských akcií na najbližšie mesiace
- odkúpenie obecného pozemku p. Kotorom za účelom majetkoprávneho vysporiadania
- ponuku na výmenu osvetlenia v obci

Schvaľuje:

- program zasadnutia,
- návrhovú komisiu, overovateľov zápisnice
- Úpravu rozpočtu obce a ZŠ
- dodatok č.1 k VZN 2/2012 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady

- odkúpenie 27 m² obecného pozemku za cenu uvedenú v znaleckom posudku vypracovanom p. Lasabom

Neschvaľuje:

- uzatvoriť zmluvu o nájme v tomto roku s firmou Ecolod-solutions

Doporučuje:

- zaslať na ministerstvo školstva odpoveď s nasledovným znením Obecné zastupiteľstvo:

A, **súhlasí** s navrhovaným opatrením č.2 – od 01.09.2013 v ZŠ s MŠ zníži počet nepedagogických zamestnancov zo 4,0 na 3,5 (rozdelí sa úväzok ekonómky ZŠ s MŠ)

B, **nesúhlasí** s navrhovanými opatreniami č.1 a č. 3

Odôvodnenie:

1. Na prvom stupni základnej školy už máme spojené dve triedy. Vzdelávanie na prvom stupni základnej školy sa uskutočňuje v troch triedach. Aby sa dodržali ustanovenia zákonníka práce a kolektívnej zmluvy, nie je možné znížiť stav pedagogických zamestnancov od šk. roku 2013/2014.
2. Zrušením vzdelávania na II. stupni by sa v obci zvýšila nezamestnanosť, o prácu by prišlo sedem ľudí, ktorí by si v blízkom okolí ťažko našli zamestnanie. V prípade, že by sa vzdelávanie zrušilo, budovu školy by bolo potrebné aj naďalej vykovovať, nakoľko obec nemá vhodné priestory na

umiestnenie žiakov I. stupňa ZŠ do iných priestorov.

Navrhujeme, zachovať financovanie školstva tak, ako je to doteraz. Obec aj škola sa budú snažiť zabezpečiť, aby v školskom roku 2014/2015 bol počet žiakov v piatom ročníku min. 15. K tomu by nám mohlo pomôcť aj Ministerstvo, nariadením, aby žiaci zo ZŠ v Čaradiciach a Hronského Beňadika navštevovali našu školu.

Poveruje:

- zástupcu starostu zastupovanim počas dovolenky SO
- Poslancov OZ aktívne sa zapájajú do pripravovaných kultúrno-spoločenských podujatí

OZNAM OCÚ

Vzhľadom na platnosť novely zákona č.223/2001 o odpadoch, v znení neskorších predpisov, platnej od 1.1.2013, sa v našej obci zavedá aj **zber jedlých olejov**.

Použitie jedlých olejov, napr. z fritéz, zbavených hrubých nečistôt, môžete nosiť vo fľašiach (aj umelých) každý piatok od 13.00 do 16.00 hod do muštárne.

Významné osobnosti našej obci

„Detstvo a mladosť som prežil v dedinke Tekovské Nemce na úpätí Pohronskeho Inovca.“

Týmto slovom začíná spomienková kniha „Prečo mám rád Francúzsko?“ alebo skôr osobná výpoveď človeka, ktorý sa chcel podeliť s inými, ktorí už majú vlastné skúsenosti zo stykom s Francúzskom ale aj s tými, ktorí ho chcú ešte len spoznať.

Doc. Dr. Ing. Vladimír Valach (1937), ekonóm, bankár, diplomat, vysokoškolský pedagóg, publicista, nositeľ vysokých francúzskych štátnych vyznamenaní (Rytier Čestnej légie a Veľký dôstojník Národného radu za zásluhy), humanista, vlastenec, ale aj Európan, obdivovateľ krás prírody, umenia i ľudského génia neustále vo svojom živote hľadá, niečo zakladá, organizuje, podnecuje, šíri nadšenie i pozitívne myslenie. Pobyt v rodnej obci Tekovské Nemce, štúdium na gymnáziu v Zlatých Moravciach, na Vysokej škole ekonomickej v Prahe, práca v bankách v Banskej Bystrici, Bratislave, Paríži i účinkovanie vo funkcii veľvyslanca Slovenskej republiky v Paríži mu poskytlo bohaté skúsenosti a umožnilo vnik-

„Naša obec sa tiež môže pochváliť jeho priateľstvom“, hovorí pán Imrich Kašuba, bývalý starosta. „Pán Valach vždy so záujmom sledoval dianie v obci a povzbudzoval ma v ďalšej činnosti, aby sa naša obec rozvíjala. Svoj patriotizmus potvrdil nielen pri dofinancovaní obecného vodovodu za potokom a prijatím – Čestného občianstva Tekovských Nemiec ale aj tým, že za spoluúčasti občanov pokrstil vo svojom rodisku, už spomínanú knihu - Prečo mám rád Francúzsko?. Bol to môj dlhoročný priateľ, ktorému som kedysi podal, ako starosta obce, pomocnú ruku a on mi bol za to nesmierne vďačný. Z pozície starostu som sa mohol zúčastniť niekoľkých ciest do Francúzska, ktoré pán Valach zorganizoval a tam som sa mohol na vlastné oči presvedčiť o jeho významnej pozí-

cii v diplomatických kruhoch a vo vzájomných francúzsko - slovenských vzťahoch a tiež o tom, ako vylepšil slovenský imidž vo Francúzsku aj tým, že v meste Meudon v r.1999 bola jeho zásluhou odhalená socha nášho významného dejateľa, generála Milana Rastislava Štefánika.“

Náš rodák, pán Vladimír Valach zomrel po ťažkej chorobe v marci 2006 v jeho bydlisku, mestečku Limbach.

Touto cestou sa chceme poďakovať jeho manželke, pani Evke, ktorá ho sprevádzala na spoločnej ceste životom a dovolila, aby sme mohli spomienku na pána Vladimíra Valacha takto uverejniť.

Našou víziou do budúcnosti je, aby sa v obci Tekovské Nemce objavila pamätná tabuľa tohto významného človeka na čestnom mieste, ktoré si v dejinách našej obce ale aj celého Slovenska určite zaslúži.

**Alena Gažiová st.
a pán Imrich Kašuba**

Duchovné slovo

Jeseň nášho života

Po horúcom lete prichádza pomerne chladná jeseň. Dozrievajú plody na poliach, v záhradách a vo viniciach. Človek sa teší z úrody a ďakuje Pánu Bohu za jeho dobrodenia. Aj cirkev pamätá na toto obdobie a dáva nám možnosť, aby sme sa v modlitbách, pobožnostiach, a vo svätých omšiach poďakovali Pánu Bohu, že nám aj tento rok požehnal plody našej zeme.

V božích chrámoch sa konajú poďakovania za úrodu. Krásne modlitby, pobožnosti, roľnícke nedele, sú

prejavom vďaky Pánu Bohu za jeho lásku, za jeho starostlivosť a dobrodenia, ktoré nám preukazuje.

Jeseň prichádza i v živote každého človeka. Aj tu vidieť jeho ovocie, ovocie jeho života, jeho lásky, dobroty, zbožnosti, a dobrých skutkov. Je potrebné vedieť sa poďakovať Pánu Bohu za všetko, čo nám dal a čo nám dáva a priniesť Pánu Bohu takú úrodu nášho života, ktorá sa mu bude páčiť a ktorá nám zabezpečí večný život v Nebeskom domove.

vdp. Pavel Ištók

Leto seniorov

Každý človek sa pravdepodobne teší, že po dlhých, zimných mesiacoch, príde obdobie, v ktorom je viac možností na rôzne aktivity v prírode, v záhrade i na príjemné posedenia mimo tých štyroch stien v bytoch. Je to obdobie leta s vlastnými plánmi na jeho prežitie, podľa pracovných, rodinných, zdravotných a iných možností. Základná organizácia Jednoty dôchodcov na Slovensku, vo svojom pláne práce na letné mesiace, nepredpokladala mimoriadne spoločné aktivity aj preto, že bol braný ohľad práve na vlastné záujmy členov a rôzne možnosti individuálneho využitia času v letnom období. No predsa bo-

bí sme mali plánovanú účasť na Okresných športových hrách a posedenie pri vatre. Našu základnú organizáciu na Okresných športových zastupovali traja členovia a dve členky. Družstvo bolo mimoriadne úspešné. V piatich disciplínach sme získali jedno prvé, dve druhé a dve tretie ceny, čo nám vynieslo aj cel-

vo varení guláša, organizovanej Obecným úradom. Doteraz poslednou spoločenskou akciou, ktorú sme zorganizovali, bolo stretnutie pri príležitosti životných jubileí našich členov za posledné 4 mesiace a pripomenuli sme si ich 19.9.2013. Zvlášť významné jubileum, 80 rokov života mal Vincent Drgoňa. Okrem blahoželaní od členov a starostky obce a zápisu do knihy cti, ho prítomná dámska časť vykrútila v sólovom tanci, pri tónoch jeho muzikantských kolegov. Celý večer sa niesol vo veselom tóne i v tanečnom rytme. Môže-

lo zorganizovaných niekoľko akcií aj vopred neplánovaných. Jednou z neplánovaných akcií, bola účasť časti členov na hudobnej produkcii bývalých členov dychovej hudby Mistrinanka. Tu sme sa síce dočkali prekvapenia v podobe predvážajúcej akcie, ale nakoniec sme to zhodnotili pozitívne. Druhou neplánovanou akciou bola návšteva kláštora v Hronskom Beňadiku. Jednalo sa o prezentáciu histórie kláštora. Rozhodli sme sa zorganizovať túto návštevu napriek tomu, že je to teritoriálne blízko, no mnoho našich občanov o rôznych detailoch histórie veľa informácií nemá. Z počiatočného slabého záujmu sa nakoniec vytvorila viac ako tridsaťčlenná skupina. Sprievodcu nám robila pani Terézia Rybárová zo Psiar. Treba povedať, že veľmi zaujímavo a obšírne porozprávala o histórii. V letnom obdo-

kové víťazstvo v súťaži družstiev. Posedenie pri vatre sme neuskutočnili najmä z dôvodu horúcich a suchých letných dní. Mali sme zástupcov aj nedávnej súťaži

me si iba želať, aby pracovný elán a dobrá nálada vydržala ešte celé roky.

Ing. Štefan Janček
Predseda ZO JDS

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Manželstvo uzavreli

Miroslav HUDEC
a **Júlia TONKOVIČOVÁ**
20.07.2013 v Borovciach

Milan TURZA a
Ing. Jana GAJDOŠOVÁ
21. 09. 2013
v Hronskom Beňadiku

Narodili sa

Martina VALKOVÁ

Naši jubilanti

50 rokov
Anna ŠIMKOVIČOVÁ

60 rokov
Mária HOMOLOVÁ
Anna DITTEOVÁ
Tibor DRGOŇA
Marta ŠTEFANČIKOVÁ

70 rokov
Štefan HLINKA
Emília BALÁŽIKOVÁ
Michal VRÁBEL

80 rokov
Viktória BRIEŠKOVÁ
Vincent DRGOŇA

94 rokov
Anna BENIAKOVÁ
Jozef JANČEK

Srdečne
blahoželáme!

NAVŽDY NÁS OPUSTILI

Paulína BUDAIOVÁ,
vo veku 83 rokov

Mária SUKUPOVÁ,
vo veku 89 rokov

Terézia ŽEMBERYOVÁ,
vo veku 84 rokov

Udialo sa za dverami školy...

Prázdniny sa skončili, začal sa školský rok

2. 9. 2013 sa oficiálne začal nový školský rok, ktorý sme slávnostne otvorili svätou omšou a nástupom na školskom dvore, za prítomnosti rodičov, p. starostky Ing. Valkovičovej, pedagógov a vedenia školy. Tento školský rok si do lavíc zasadlo 96 žiakov, z to-

nepedagogických zamestnancov – upratovačky Annu Lendóciiovú, Adrianu Vlčkovú, Vieru Ivanovú a údržbára Petra Vrábela.

Súčasná situácia v školstve núti školy a ich vedenie bojovať o každého žiaka, skvalitňovať výučbu a vytvárať lákavé projekty a akcie,

pracovať na úsporných opatreniach a snažiť sa šetriť kde sa dá. Ani my nie sme výnimkou. Počet žiakov v našej škole je dlhodobo nízky a výhľadky do budúcnosti nie sú ružové. Všetci učitelia a vedenie školy má záujem o udržanie chodu školy, má mnoho plánov a predstáv. Snažíme sa pre deti pripraviť podnetné prostredie a neustále skvalitňovať a modernizovať výučbu. Dôkazom je zakúpenie interaktívnej tabule, ktorá umožní vyučovanie s notbo - o -

ho 8 prvákov. Sme radi, že školu okrem detí z Tekovských Nemiec navštevujú aj žiaci z Hronského Beňadika, Psiar a Čaradíc. Ako už býva dobrým zvykom, aj tento rok obdarovala p. starostka prváčikov peknou knihou.

Učiteľský zbor zostáva v starom zložení. 1. ročník – Mgr. Valachová, 2. a 3. ročník – Mgr. Košťalová, 4. ročník – Mgr. Kotorová, 5. ročník – Ing. Šimegová, 6. ročník – Mgr. Podskalický, 7. ročník – Mgr. Holubová, 8. ročník – Mgr. Borošová a 9. ročník – Mgr. Šupková. Po odchode pána kaplána Vargu sme medzi sebou privítali Mgr. Romana Víglašského, ktorý bude učiť náboženskú výchovu vo všetkých ročníkoch, okrem spojenej triedy 2. a 3. ročníka, ktorú si ponechal pán farár Ištók. Po úspešnom ukončení bakalárskych skúšok sa stala učiteľkou výchovných predmetov Bc. Datková, ktorá si dopĺňa úväzok funkciou asistentky učiteľa. Koncom minulého školského roka, vo výberovom konaní, bol do funkcie riaditeľa školy opäť zvolený PaedDr. Juraj Šupka. Na post zástupkyne pre ZŠ bola vymenovaná Mgr. Jančeková a pre MŠ Mária Sikoriaková. V MŠ pracuje jedno oddelenie s učiteľkou Annou Drgoňovou. Ku škole patrí aj Školská jedáleň, v ktorej varia kuchárky Mária Kašubová a Anna Považanová. Vedúcou je Iveta Valachová. Škola naďalej zamestnáva

kom a dataprojektorom, čo žiakom a učiteľom otvára nové možnosti.

Chcela by som ubezpečiť rodičov, že sa snažíme kvalitnou prácou a dobrými výsledkami našich žiakov dokázať, že škola v Tekovských Nemciach je Dobrá škola na dedine, ktorá má význam pre kultúrny život v obci. Záujmom každého učiteľa je, aby sa všetci žiaci u nás cítili dobre a zažili úspechy a aby si zachovávali spomienky a zážitky na celý život. Zostáva nám len dúfať, že s takou podporou Obecného zastupiteľstva akú máme, sa nám to podarí a naši žiaci nebudú nútení za vzdelaním cestovať do okolitých obcí.

V minulom školskom roku sme oslávili 50. výročie vyučovania v súčasnej budove školy. Prajem našej škole ďalších päťdesiat rokov fungovania a všetkým jej pracovníkom veľa úspechov a trpezlivosti pri práci s deťmi.

Mgr. Jančeková

Koncoročný školský výlet do Nitry

Na koncoročný výlet som sa veľmi tešil. Ráno 25. 6. 2013 sme pred školou nastúpili do autobusu a odviezli sa do Nitry. Našou prvou zastávkou bolo Slovenské poľnohospodárske múzeum, ktoré je súčasťou Agrokomplexu. Je tu bohatá zbierka predmetov a dokladov o histórii poľnohospodárstva na Slovensku. Mohli sme vidieť rôzne poľnohospodárske stroje a zariadenia ako prechádzali vývojom. Mne sa veľmi páčila prehliadka posýpacích lietadiel, do ktorých sme mohli vojsť.

V skanzene múzea sme navštívili starú katolícku školu, v akej sa učili deti do roku 1948. Posedeli sme si v drevených laviciach a ja som si zahral na starom harmóniu. Okrem školy sme videli pekárne, mliečnicu, pálenicu, mlyny, lisovňu oleja, konzum, roľnícku izbu. Po prehliadke múzea sme sa presunuli do centra mesta. Tam sme si v „Mlynoch“ oddýchli a poprezerali obchody. Všetkým sa veľmi páčilo v hračkárstve „Dráčik“.

Potom sme cez pešiu zónu

prišli k fontáne a k Divadlu Andreja Bagara. Vyhliadkovým vláčikom sme sa dostali k hradu, odkiaľ sme mali pekný výhľad na mesto. Pozreli sme si krásnu Katedrálu sv. Emeráma. Naspať do centra nás znovu odviezol vláčik.

Cestou k autobusu sme sa zastavili na zmrzlinu. Výlet sa mi veľmi páčil aj keď počasie bolo zamračené a chladné. Cestou domov sa rozpršalo, ale aj tak som prežil pekný deň.

Adam Drgoňa, 4. roč.

Koncoročný výlet žiakov

2. stupňa do Bojníc a okolia

Posledné dni pred prázdninami ubiehajú vždy pomaly a preto pedagógovia pripravili pre žiakov 2.stupňa koncoročný výlet do Bojníc a okolia. Ráno 26.6.2013 nás vyzdvihol autobus a čakala nás takmer 2- hodinová cesta cez naše krásne Slovensko. Najskôr sme sa zastavili vo Valašskej Belej v sklárskej dielni, kde nás pán majster zaučal do tohto náročného remesla. Pred našimi očami vyrábali z horúceho a roz-taveného skla dekorácie od výmyslu sveta. Škoda, že sme si ich nemohli vziať so sebou, pretože ako nám na úvod vysvetlil sklo sa musí v tzv. chladiarni chladiť počas celej noci inak by na vzduchu

prasklo. Nasledoval transfer do cieľa našej cesty – Bojníc. Už z ďaleka nás vítali vežičky rozprávko-vo krásneho zámku. Pri vstupnej bráne do Zoo sme dostali pokyny a potom sa každý vybral svojou cestou. Obdivovali sme veľa vzácnych druhov zvieratiek a šeliem, no bohužiaľ bolo vonku chladno a tak niektoré africké šelmy ostali zalezené vo svojich úkrytoch. Čas plynul rýchlo a ani sme sa nenazdali opäť sme sedeli v autobuse. Dlhá cesta to však nebola, pretože na radosť mnohých nás sme zastavili v Prievidzi pri obchodnom centre a „nákupné maniačky a maniaci“ si veru prišli na svoje. Domov sme sa vracali podvečer unavení ale určite spokojní a plní zážitkov.

Simona Drgoňová

Orava

Óu a OZ zorganizovali pre nás celodenný výlet po krásach Stredného Slovenska a to konkrétne Oravy. Po zraze, ktorý sa konal pred obecným úradom sme sa vybrali na cestu. Cca. 3 hodiny po opustení Tekovských Nemiec sme dorazili na zastávku číslo jedna. Bol to skanzen - Zuberec. Oboznámili sme sa s tradíciami a zvykmi, ktoré sú typické pre Oravský kraj. Tu sa naša zastávka nekončila a pokračovali sme k Oravskej priehrade, kde sme výletnou loďou oboplávali Oravskú priehradu. Bol to skutočne nádherný zážitok. Cez plavbu sme sa zastavili na ostrove Slanica. Slanica je pozostatok obce, ktorú kedysi zaliali vodou. Narodil sa v nej zakladateľ prvej spisovnej slovenčiny Anton Bernolák. V kostole, ktorý sa zachoval na ostrove boli nádherné a vzácne madony našich sochárov a rezbárov. Z Oravskej priehrady sa naša výprava presunula na Oravský hrad. Oravský hrad patril rodu Turzovcov, ktorý ho v roku 1556 kúpou za 18 338 zlatých dostali do svojho vlastníctva. Oravský hrad je pýchou Oravského regiónu, ba aj celého Slovenska. Na Oravskom hrade sa naša výprava skončila. V smiechu, hudbe a speve sme sa vrátili domov plní radosti a zážitkov. Dúfam, že sa podobný výlet bude organizovať aj o rok.

M. Šebeňa

Pamätáte si ešte na pasenie husí?

Ja áno. Boli to šesťdesiate roky, kedy sa kupovali takzvané Dubčekove rožky. Od rána sme ako deti stáli v rade na „výražkový chlieb“, na mäso, mlieko a iné základné potraviny. Niekedy sa nám podarilo dostať od mamy pár halierov na eskymo, krumplové cukrové, šumienku alebo turecký med.

Ako deti sme od jari pásli malé húsatky, ktoré sa nám vyliahli v maštali pod starou husou. Tá si ich tak chránila, že sa nikto nemohol ani priblížiť. Húsatá šli všade za ňou a ona ich viedla na staré známe miesta, kde už bola vlni. Takže sme pri pasení veľké starosti nemali, lebo naše húsky poznali aj cestu naspäť domov.

Keď sme prišli zo školy, chytrý sme si urobili domáce úlohy a utekali na pasenie. To sme už mali isté miesta, kde nás bolo aj desať - pätnásť detí rôzneho veku pokope. Starší chlapci hrali karty alebo kotúľali do jamky farebné guľky. Niektorí ukradomky niekde za kríkom fajčili lacné cigarety. Tí menší do nich dobiedzali a doma potom žalovali rodičom. My dievčatá sme si pletli venčeky z púpavy, trhali sme fialky a hrali sme sa

na schovávačku. Keď sa husi pomiešali a začali gagotať, hneď sme boli pri nich. Nesmeli sme domov prísť s hladnými húsenkami. Aby sa dobre napásli, spievali sme im pesničku:

„Stára húsa pasa, pasa,
navarím ti mäsa, mäsa,
mäsa, mäsa mäsitého,
koňa, vola zabitého...“

a tak ďalej do okola.

Húsky rástli ako z vody a keď už mali perie, hnali sme ich tenkým prútkom do potoka. Tam sa schutli vykúpali a potom spokojné išli domov. No a keď prišli prázdniny, tak sme viac času strávili pri potoku s husami. Bola to riadna zábava. Vždy sme sa aj my deti vykúpali v potoku, vysušili plavky na kríkoch a pred večerom sme husi zahnali na voňavé strnisko. Tam sa pásli na zlatistých kláskoch, ktoré zostali po skosení pšenice alebo jačmení. Družstevníci urobili zo slamy balíky a my „daváaj“ do nich. Urobili

li sme si bunkre a tam sme potom hrali karty alebo len tak vyskakovali na kope balíkov. Keď bol nablízku kozol slamy, z vrchu sme sa spúšťali na zem. Bola to riadna šmykalo, pokiaľ nás, pravda, nezbadal hájnik. Hneď sme boli pri svojich husiach a pomaly sme zbierali klásky

išli pred nami vo veľkom krdli, viedla ich stará hus. Sem – tam sa po ceste aj pobili a pomiešali, ale v pohode sa aj vyrazili, bez nášho pričinenia. Ani by sme odvahu nemali vstupovať do takej bitky.

A potom prišiel august. Strniská pomaly mizli a menili sa na oráčiku. Tam sa začala zeleňať výklina zo strateného obilia po veľkých kombajnoch. Po dlhých, letných páľavách prišli pochmúrne, chladné dni. Ťažko sa nám kráčalo s husami po oráčine, keď tu zrazu v diaľke bolo počuť silnejšie dunenie vo vzduchu približujúcich sa lietadiel. Keď sme už všetok proviant pojedli, začali sme sa, neraz aj za súmraku, poberať domov. Naše husi

do malých viazaničiek. Keď slnko zapadlo, husi sa najlepšie pásli, aj pachtiť od smádu prestali. A my deti, keď sme už všetok proviant pojedli, začali sme sa, neraz aj za súmraku, poberať domov. Naše husi

mov. Tam sme sa dozvedeli zvláštnu správu, že prišli aj na tankoch...

A bolo po krásnom lete, na ktoré už len nostalgicky spomínam.

Alena Gažiová, staršia

Koniec leta vonia gulášom

Slnčné lúče už postupne strácali svoju silu, ale ako sa patrí na správnu rozlúčku s letom dopriali nám naposledy pocítiť svoje jemné pohladenie. Spolu s vôňou guláša sa sobota 7. septembra sta-

prilákala vôňa a dobrá hudba alebo len možnosť stretnúť sa so susedom a porozprávať sa v príjemnej atmosfére...

...okrem guláša a dobrej hudby boli pripravené pre záujemcov

la dňom pohody pre každého, kto nelenil a prišiel podporiť kultúru v Tekovských Nemciach...

...všetky súťažné tímy sa postupne zhromaždili a členovia plní entuziazmu a sily sa pustili do dlhotrvajúcej prípravy mäsovej pochúťky...

...samozrejme bolo treba najskôr prediskutovať stratégiu...

...a postupne pridávať (tajné) ingrediencie, aby guláš mohol nadobudnúť víťaznú chuť...

...do rytmu krútiacich sa

varešiek neúnavne hrala kapela.....ktorá roztancovala aj našich najmenších...

...a hoci to najprv nevyzeralo nádejne, postupne sa lavičky začali zaplňať nadšencami, ktorých

aj rôzne stánky s drobnosťami ako drevené varešky, rôzne dekorácie či ozdoby...

...v prípade, že by na niekoho prišiel smäd, čo by sa ku gulášu lepšie hodilo, ako čerstvé pivo?! Samozrejme sme nezabudli ani na našich malých maškrtníkov a dopriali sme im sladkú pochúťku v podobe cukrovej vaty..

...predsa len, aby sa nám náhodou naši malí návštevníci nezačali nudiť pri rečiach dospelákov, bol pre nich vytvorený detský kútik...

...súťažiaci s pribúdajúcim časom začali dokončovať svoje kulinárske umenie a s úsmevom na perách nám dávali na vedomie spokojnosť so svojim dielom a že sa máme na čo tešiť...

...aj guláš začal pomaly bublať, čím nám potichu naznačoval, že je pripravený sa predviesť v plnej kráse = chuťi...

...preto porota v rôznom vekovom, záujmovom a národnostnom zložení, začala postupne naberať vzorky na ochutnávku a hodnotenie mohlo začať...

...ale nemala to jednoduché, preto hodnotila až do poslednej lyžičky rovnakých a zároveň tak jedinečných pochúťok...

...hoci by najradšej všetkých dala na prvé miesto, bolo potrebné vybrať víťazov a tak zo siedmich kuchárskych skupín nakoniec zvíťazili tím s menom Dada. Druhé miesto obsadili Švag-

slnka, ktorý naznačil koniec leta, no dúfame, že nie koniec podobných podujatí, ktoré by dokázali spájať dedinu. Rovnako veríme, že aj budúci rok všetci pridete, či už súťažiť alebo podporiť svojich

ríkavci a na treťom sa umiestnilo ŠČK. Nedá sa však povedať, že by ostatné guláše boli horšie alebo menej kvalitné. Preto si ocenenie nemenej zaslúžili aj zvyšné tímy - Gulášik, Gažioví, Dôchodcovia a Mexičany...

...A tak spoločne všetci spokojní sme si mohli vychutnať západ

susedov, či kuchárskych favoritov. Ďakujeme všetkým súťažiacim sa pochúťky, ktoré nám pripravili, dobrú muziku, príjemné sprievodné atrakcie a snáď aj zima prinesie kúsok kultúry.

**Dvojstranu pripravila
Anna Ragasová ml.**

Niečo na zasmiatie

Jeho výhoda

Učiteľ príde nazrieť do krčmy v ktorej je muzika, aby odtiaľ vyhnal školské deti. Podíde k šesťročnému nádejnému „výhonkovi“ a : „marš domov!“ Ale chlapec bol iného názoru. „Prečo ja, keď ešte do školy nechodím?“

Podvrátená nepravda

A predsa nie je pravda, že všetci Škóti sú lakomci.

Podľa čoho to súdiš?

Nedávno som čítal v novinách, že zomrel Škót a všetko čo mal poručil sirotincu.

A čo to bolo? Svojich osem detí...

Nie je pravda, že je pravda

Vedúci: Počul som, že pri robote fajčíte. To sa nesmie, je to prísne zakázané.

Robotník: To nie je pravda, pán vedúci. Ja keď fajčím, vždy najprv prestanem pracovať.

Ostrým perom

Väčšina slovenských miest a dedín bojuje s problémom túlavých psov. V našej obci okrem najlepšieho priateľa človeka, komplikujú situáciu aj premnožené mačky, ktoré pravdepodobne väčšinou nemajú majiteľa. V poslednej dobe sa množia sťažnosti obyvateľov, hlavne rodičov detí. Problém by sa

die vlastných dvorov a okolia. Túlavé a opustené mačky predtým niekomu patrili. Od 1. novembra minulého roku majú vlastníci psov, mačiek a fretiek povinnosť na vlastné náklady zabezpečiť identifikáciu a registráciu svojich zvierat. Na psy, mačky a fretky, ktoré sa narodili pre 1. novembrom 2011 sa vzťahuje dvojročné - prechodné obdobie, ktoré sa končí 30. septembra 2013. Do toho dátumu musia byť všetky spomínané zvieratá označené mikročipom alebo tetovaním. Ak tak majiteľ zvieratá neurobí, hrozí mu od veterinárnej správy pokuta do 300 eur. Aplikovať mikročip smie iba veterinárny lekár.

Údaje o identifikácii zvierat a jeho majiteľovi musia byť v centrálnom registri spoločenských zvierat, kam ich zadáva veterinár, ktorý zviera označil. Zviera ktoré nebude do 30. septembra označené mikročipom, veterinár neošetrí. Treba len dúfať, že táto právna úprava v spojení už s vyššie spomínanou registráciou označovaním zvierat prispeje k lepšej starostlivosti o štvornohých priateľov. V prípade, že sa v našej obci situácia s túlavými psami a mačkami nezlepší, mala by sa podľa zákona č. 115/95 zb.z. „tým problémom zaoberať príslušná komisia /je to komisia životného prostredia alebo komisia vý-

stavby a verejného poriadku/. Podľa novely zákona č. 39/2007 zb. z.o veterinárnej starostlivosti účinnej od 1. novembra 2011, sú obce povinné zabezpečiť odchyt túlavých zvierat na území obce prostredníctvom odborne spôsobilých osôb vyškolených orgánmi veterinárnej správy. Na záver je potrebné na-

písať aj to, že všetko, čo sa okolo nás deje, je o ľuďoch. Každý by si mal vsúpiť do seba. Obyvatelia našej obce by mali robiť všetko preto, aby mali spokojný životný štýl a vytvárať podmienky pre poriadok vo všetkých smeroch. Aké si okolo seba prostredie spravíme, taká bude naša obec po stránke bezpečnosti. Na záver si položíme otázku: sú na vine zvieratá alebo „ľudia“ ???

Ján Sikoriak

mal posúdiť objektívne aj preto, že mačky sú pre ľudí aj užitočné/chytajú hlodavce/, ale v našej obci ich výskyt prekračuje už únosnú hranicu a ich premnoženie ľudí obťažuje. Čo je horšie, znečisťujú nám verejné priestranstvá, cintorín, súkromné dvory a čo je najviac nebezpečné, to sú detské ihriská. Túlavé mačky tým, že nie sú vakcinované, môžu byť aj zdrojom infekčných ochorení. Najmä deti si baktérie môžu na svojej obuvi a oblečení priniesť až domov do bytu. Chápem aj tých, ktorým nie je ľahostajný život zvieracích bezdomovcov, a vyhľadované mačky prikrmujú. Avšak niektorým ľuďom tiež nie je ľahostajné zdravie a čisté prostre-

Takto sa "prázdnilo" na priehrade. Ochotní rybári opäť čistili priehradu od odpadkov, ktoré sa zmestili do siedmych vriec a ktoré už tradične z priehrady odváža M. Bóna

Varíme netradične...

Hubárska sezóna sa zďaleka neskončila. Aj keď tohtoročné suché leto nebolo v našich lesoch pre hubárov štedré, najmä pre nedostatok vlhky, ešte je tu jeseň, ktorá by to mohla všetko zachrániť. Huby v gastronómii veľmi nedominujú, napriek tomu kúriatka patria na Slovensku medzi obľúbené. Rastú od mája do neskorej jesene. Nájdeme ich v listnatých aj ihličnatých lesoch. Často sa vyskytujú vo veľkých množstvách. Hodia sa do polievok, dusené na pražienice, do rôznych zmesí alebo na nakladanie do octového a slaného nálevu. Chut' majú mierne štipľavú, a veľmi ťažko sa sušia. Jedlá z kúriatok navyše aj veľmi zaujímavovo vyzerajú, zlatožltá farba týchto húb sa zachová aj po ich tepelnom spracovaní. Kúriatka ponúkajú nekonečné množstvo variácií a v dnešnom čísle Tekovského nemčana ponúkame čitateľom recept na Plnené palacinky s kúriatkami a bravčovým mäsom.

Slané palacinky plnené kúriatkami a bravčovým mäsom

SUROVINY: palacinky dochutené soľou, kúriatka, bravčové mäso, cibuľa, olej, soľ, korenie, horčica, petržlenová vňať, hladká múka, slepačí bujón a mletá

červená paprika.

AKO NA TO?

Kúriatka pokrájame /menšie môžeme použiť aj celé/ a asi 10 minút povaríme. Predvarené hu-

by scedíme a necháme vychladnúť. Na oleji oprážame do zlatista pokrájajú cibuľu, na ktorej potom orestujeme kúriatka. Medzitým si bravčové mäso nakrájame na rezance a tiež orestujeme. Potom všetko spolu dáme do jednej nádoby a za stáleho miešania pridáme petržlenovú vňať, múku a rozpustenú kocku bujónu v horúcej vode. Pri veľmi slabom

varení necháme zmes zhutnúť. Nakoniec pridáme horčicu, papriku, čierne korenie, soľ a všetko dochutíme. Po vychladnutí zmesou potierame palacinky, ktoré po zrolovaní podávame teplé, ohriate v rúre. Pri servirovaní ozdobíme čerstvou zeleninou.

Dobrá chuť a silný labužnícky zážitok želá

Ján Sikoriak

JÁNOŠÍKOVA ZBOJNÍCKA PÁRTY

Tradične, už po štvrtý krát sme sa stretli na Viniciach na veľkej letnej párty, ktorá sa tento rok niesla v znamení Jánošíka – ako zbojnícka párty. Nečudo, veď od popravy tohto legendárneho hrdinu uplynulo 300 rokov. Už pri doručení pozvánky sme boli milo prekvapení, lebo mala tvar veľkej Jánošíkovej mince.

Nastal deň „D“ a 24.8.2013 sme sa vybrali na vinice, kde už

od rána prebiehali prípravné práce. Všetci sme sa tu zišli v Jánošíkovom a v zbojníckom oblečení. Každého privítal Pali Kašuba v prestrojení za Jánošíka a každý zúčastnený dostal biele tričko s logom Jánošíkoveho dukáta s názvom a dátumom konania Jánošíkovej párty. Varyl sa kotlíkový guláš, ktorému šéfoval Julo Fussy a Marián Chudánik. O občerstvenie bolo tiež postarané, podávalo sa čapované pivo

Okienko záhradkára

Jeseň – čas na zimnú prípravu
K najčastejším otázkam majiteľov záhrad nepochybne patrí otázka, čo robiť s rastlinami na jeseň, aby úspešne prečkali zimu a na jar boli zase krásne a zdravé. Ak by som chcel celú odpoveď zjednodušiť, povedal by som: „Nerobte s nimi absolútne nič a všetko, čo ste mali v pláne, vykonajte na jar“. Nedá mi však nespomenúť pár zaujímavých pravidiel:

Pravidlo č. 1: Ukončíte hnojenie.

Ideálne je, ak intenzívne hnojíte maximálne do konca augusta. V septembri sa treba sústrediť na to, aby výhony, ktoré rastliny vytvorili v priebehu roka, dostatočne vzreli. Preto od polovice augusta používame už iba hnojivá s minimálnym obsahom dusíka, tzv. jesenné hnojivá.

Pravidlo č. 2: Rastliny netreba na jeseň za každú cenu strihať.

Výnimkou sú šupinaté ihličnany ako napr. tuje, borievky, cyprušteky. Ich reakcia na jesenný rez je v celku dobrá. Rastliny vnímajú chlad a mráz podobne ako človek. Do zimy musia ísť čo najviac „oblečení“. Z tohto dôvodu je ideálne

rastliny strihať na jar. To platí dvojnásobne pre okrasné trávy a trvalky. Trsy vyšších tráv a trvaliek je vhodné na jeseň zviazať, aby sme tak predišli neesteticky pôsobiacim pováľaným rastlinám počas zimy. Rastliny s dlhými výhonmi, ktoré nie je možné zviazať a v zime by ich mohol ťažký sneh rozvaliť, je nutné strihať v júni, resp. v auguste.

Obrast stromov, krov, bylín a tráv pôsobí ako prirodzený odev, ktorý ich chráni pred nepriazňou zimy. Na jeseň preto odporúčam rez obmedziť iba na jemné kozmetické zásahy.

Prajem Vám príjemnú slnečnú jeseň a hlavne veľa úspechov vo Vašej záhrade.

Ing. Lukáš Gaží
záhradný architekt

s peknou penou, ktoré čapoval Milan Bilík.

Život Jánošíka sme si pripomenuli názornými ukážkami – dereš Jánošíkovho otca, zvitanie Jánošíka s Aničkou, čítanie rozsudku nad Jánošíkovou popravou, polapenie Jánošíka a zavesenie za rebro. O hudobnú zábavu sa postarala skupina MUSTAFO /Muzika starých fotrov/ z Červeníka, ktorú zabezpečil Milan Lacheta a samozrejme aj náš harmonikár stary Vincko Kašuba. Ako vždy na začiatku párty sme si zaspievali našu viničnú hymnu a veľa zbojníckych piesní. Vinicami sa ozývala hudba a spev do neskorého večera, nálada bola super.

Touto cestou chceme poďakovať nášmu hostiteľovi Paliu Kašubovi s manželkou za aktivitu a perfektné nápady pri organizovaní viničných akcií. Ďalej by sme chceli poďakovať hudobnej skupine MUSTAFO a harmonikárovi Vincentovi Kašubovi za spríjemnenie sobotňajšieho popoludnia.

J.D.

Spolužitie s neprispôsobivými občanmi v Tekovských Nemciach

Vážení spoluobčania, dovoľte mi, aby som v tomto príspevku uviedol niekoľko postrehov, faktov na súčasné spolužitie s neprispôsobivými občanmi v našej obci. V minulosti sme nikdy takéto problémy u nás nemali, bohužiaľ v posledných 10-15 rokoch sa pomaly ale isto tento problém stáva aj súčasťou nášho života u nás. Myslím si, že táto problematika by nemala byť každému z nás ľahostajná a nemali by sme sa tváriť, že nás sa to netýka, pokiaľ nebudeme priamo susediť s takýmito občanmi. V tomto prípade určite neplatí „môj dom, môj hrad“, pretože sa to môže veľmi rýchlo zmeniť. Ide o to, že neprispôsobiví občania spôsobujú svojmu okoliu vážne zdravotné a psychické problémy, ako aj vážnu ekonomickú ujmu. Akú hodnotu má byť, alebo dom, ak v jeho blízkosti žije, alebo sa nasťahuje neprispôsobivá rodina? Povedal by som, že nulovú. Predstavte si, že sa to stane Vám. Vo Vašom okolí

žije, alebo sa tam nasťahuje neprispôsobivá rodina. Máte slabé nervy, nechcete si ničiť zdravie a rozhodnete sa odsťahovať inde. Budete chcieť predat' svoj byt, alebo dom, aby ste si mohli kúpiť byt, alebo dom na inom mieste. Zrazu zistíte, že Vašu nehnuteľnosť nikto nechce kúpiť, alebo len za zlomkovú cenu. Stanete sa žobrákom, pretože Vaša nehnuteľnosť vinou neprispôsobivých má nulovú hodnotu, nemáte si za čo kúpiť nový byt, alebo dom v inej lokalite. Od takéhoto poznania a stavu je len malý krok k zúfalstvu a k skratovému konaniu. S problémami ohľadne neprispôsobivých občanov sa už stretávame takmer každý deň v správach a v iných médiách. Táto situácia sa čím ďalej len zhoršuje, pretože po zmene politického sys-

tému za posledných 23 rokov žiadna vláda zatiaľ nemá záujem seriózne začať riešiť túto problematiku. Túto komunitu neprispôsobivých občanov radšej nechá na pokoji, nech si robia čo chcú a dokáže ich poznať len v predvolebnom období, keď ich lacným spôsobom dokáže ovplyvniť, aby verili práve ich sľubom a potom sa o nich znovu vôbec nebude zaujímať. Ak sa toto zmení a nezačne sa celospoločensky riešiť tento problém, neviem si predstaviť čo bude u nás o 20-30 rokov. Momentálne sú už predložené v našom parlamente nové návrhy zákonov na zlepšenie tejto situácie, je však veľmi otáznne, kedy budú uplatnené v re-

postoj samosprávy obce a takisto aj jej občania. V niektorých samosprávach túto situáciu vyriešili samotní občania, keď sú v tomto smere jednotní a jednoducho

blízkeho okoliu a celej obce. Ich stratégia a zmysel života spočíva len v nekontrolovateľnom rozmnožovaní, aby dostali sociálne dávky v čo najväčšej výške. Rodičia v tejto rodine veľmi dobre vedia a myslím si, že ešte podporujú aby už ich ešte nedospelé deti rodili už ďalšie deti. Otázka tu je, čo môže vyrásť z týchto detí, akým spôsobom môžu v budúcnosti ony prispieť do spoločnosti. Odpoveď je, žiadnym, robia to len preto, aby dostali ďalšie sociálne dávky a rôzne iné podpory od štátu. Keď však dostanú sociálne dávky, organizujú 2-3 dňové alkoholické párty, organizujú v našej obci stretnutia iných podobných občanov z Čaradíc, Voznice, atď. Ich deti však žijú v otrasných podmienkach, nechodia pravidelne do školy, nemajú záujem o nejaké ukončenie strednej odbornej školy, aby mali aspoň v rukách nejaké remeslo a následne možnosť získania príjmu za svoju prácu a nie od štátu. Zdržuje sa tu mnoho ich známych, ktorí tu nemajú trvalé bydlisko, atď. Je skutočne nespravodlivé, že takíto občania dostanú možno 3 krát viac peňazí od štátu ako mnohí naši rodičia, dôchodcovia, ktorí poctivo pracovali celý svoj život! Ďalej sa pýtam, ako je to možné, že niekto môže bezplatne čerpať už roky elektrickú energiu z verejnej siete (viď foto).

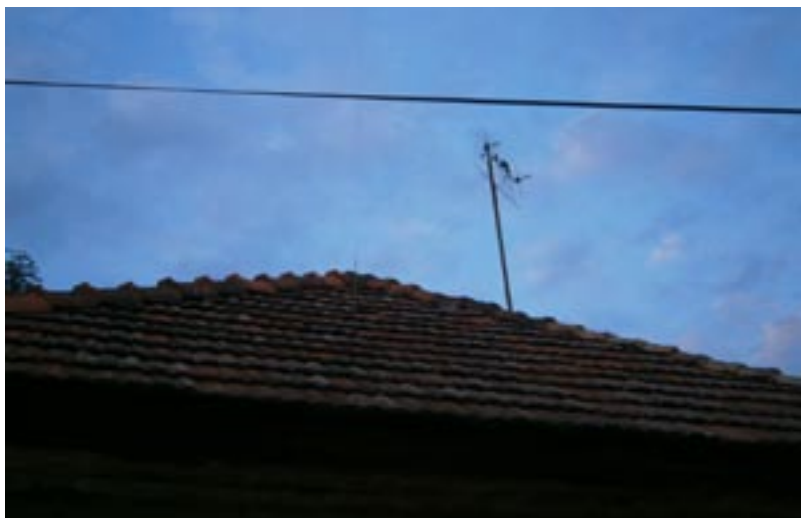
Aj napriek viacerým upozorneniam od občanov a oznámenia tohto stavu na OcU. Pani starostka v tomto prípade povedala, že čo ona s tým má, veď nakoniec p. Karol Galbavý tej elektrickej energie veľa nespáli.... To že týmto spôsobom napojenia a zaťažením jednej fázy môže spôsobiť, že susedom odíde čerpadlo, počítač, príp. iné zariadenie to nikoho netrápi. Dohodnime sa teda, že od zajtra sa aj my všetci napojíme na elektrickú sieť podobným spôsobom, veď to niekto za nás zaplatí. Na druhej

(Pokračovanie na 11. str.)

álnom živote a aký budú mať skutočný vplyv na zmenu tohto stavu. Na túto situáciu má však vplyv aj

nedovolia, aby niekto z neprispôsobivých občanov kúpil v ich obci akúkoľvek nehnuteľnosť. Na druhej strane sú samosprávy, kde neexistuje podobná jednota, súdržnosť a vo viacerých prípadoch sa to vymyká z kontroly a veľa občanov je potom zúfalých a nevie čo má už urobiť, aby bol spravený v tomto smere poriadok. Bohužiaľ tento druhý stav platí aj pre našu obec. Títo neprispôsobiví občania vedú šikovne využívať slová ako diskriminácia, neopodstatnená segregácia, sťažovanie sa na nedostatok financií, atď. V našej obci máme takéto dve rodiny, ktoré svojím správaním už dosť dlho neprijemne komplikujú život susedom,

Spolužitie s neprispôsobivými občanmi v Tekovských Nemciach

(Dokončenie z 10. str.)

strane niekto nezaplátí jeden mesiac faktúru za elektriku, okamžite ho prídu v priebehu pár dní odpojiť od elektrickej siete. Je toto normálne, pýtam sa kto tu je diskriminovaný? Neprispôsobiví občania určite nie, jednoznačne sú to občania, ktorí pracujú, chcú žiť slušne, mať čisto okolo svojho domu, platiť nájom, poplatky za elektriku, plyn, odpady, atď. Ďalej táto rodina totálne znehodnotila nehnuteľnosť p. Valachovej V. – dom pri KD – (viď foto) nič sa však nedeje, pokračuje podobným spôsobom za potokom, kde už zlikvidovali nejaké pajty v záhradách, berú susedom zeleninu, ovocie zo záhrad. Za potokom pomaly začína byť problém bezpečne prejsť po ulici. Druhá rodina nedávno prezentovala, že chce kúpiť dom po nebohej p. Valachovej. Toto už vyvolalo v obci veľa negatívnych emócií, ktoré vyústili do spísania petície proti aké-

mukoľvek ďalšiemu rozširovaniu týchto neprispôsobivých občanov v našej obci a kupovaniu ďalších nehnuteľností takýmito občanmi. Určite by nikto nemal žiadne námietky, keby mali záujem o slušný život, chodili by do práce a starali by sa o svoje deti a nemali ich len ako zdroj pre dostávanie sociálnych dávok. Pod túto petíciu sa momentálne podpísalo okolo 250 občanov, táto petícia je stále otvorená, kto má záujem o vyjadrenie svojho názoru k tejto téme, môže tak hocikedy urobiť. OcU a pani starostke bol odoslaný otvorený list spolu s overenými kópiami podpisov, v ktorom žiadame, aby zaujala konečne seriózny postoj a snahu o riešenie tejto problematiky v rámci jej kompetencií:

- A) Keď niekto kradne a používa načerno elektrickú energiu, prečo na takéto osoby nie je podané trestné oznámenie.
- B) Zabezpečiť a kontaktovať pravidelné kontroly ich sociál-

nych a zdravotných pomerov z OcU a sociálnej poisťovni a kontrolovať ako používajú sociálne dávky.

- C) Kontrolovať ako sa starajú o svoje deti, aká je ich dochádzka do školy.
- D) Pravidelne kontrolovať koľko sa ich tu vlastne zdržuje bez trvalého pobytu.
- E) Zabezpečiť a kontrolovať ich účasť na verejnoprospešných prácach.

Keď to nebudú dodržiavať, bohužiaľ treba im potom siahnuť na ich sociálne dávky. Ak budú mať stále pocit, že ich dostanú automaticky bez splnenia si aj svojich povinností, nikdy, alebo len veľmi ťažko sa tento stav zmení k lepšiemu.

OcU má v tomto smere svoje kompetencie a právomoci (aj keď nie je schopný túto problematiku vyriešiť sám bez záujmu celospoločenského a politického všetkých zodpovedných orgánov), aby vplýval na riešenie kon-

krétnych problémov v obci. Keď sa však bude tváriť, že sa ho to netýka, tak tým bude len podporovať ich ďalšie nekontrolovateľné rozširovanie v našej obci. Záverom chcem len pripomenúť, aby sme si zobrali príklad z iných obcí (napr. Tekovská Breznica, Veľká Lehota, Malá Lehota, Obyce, Skýcov, Krškany pri Leviciach, atď.), kde sa k tejto problematike stavia väčšina občanov jednotne a nie je im to ľahostajné ani vtedy keď to nebude v ich najbližšom susedstve. Je asi určite záujmom každého z nás, aby sme žili v obci, kde naše nehnuteľnosti a majetok nebudú znehodnocované takýmito neprispôsobivými občanmi, kde väčšina z nás chce teraz a aj v budúcnosti žiť v Tekovských Nemciach v pokoji, bez strachu a komplikácií, ktoré spôsobujú nám a nášmu okoliu takito neprispôsobiví občania.

Autor príspevku:
Ing. Ján Valkovič

Bytová výstavba v Tekovských Nemciach

Vážení spoluobčania, nedá mi, aby som nereagoval na článok pani starostky z minulého vydania Tekovského Nemčana, kde uvádza, že v našej obci nie je záujem o bytovú výstavbu a že momentálne neevduje žiadne žiadosti o nájomné byty. Začiatkom tohto príspevku uvádzam stručnú analýzu z okolitých obcí:

Orovnica – postavených 24 novopostavených bytov – dve bytovky po 12 bytov. Evidovaných žiadostí bolo 39 pri začiatku výstavby, z toho nie všetky žiadosti spĺňali kritéria pre prenájom bytov, stále však evidujú 9 ďalších žiadostí, ktorým nebolo vyhovie. Tekovská Breznica – postavená jedna bytovka, počet 8 bytov. Hronský Beňadik – prebieha výstavba bytovej jednotky s 10 bytmi, evidovaný počet 19 žiadostí. Volkovce – prebieha výstavba bytovej jednotky s 10 bytmi. Čierne Kľačany – ukončené a skolaudované 2 bytovky spolu so 16 bytmi, koncom roka budú ukončené ďalšie dve bytovky so 16 bytmi, evidovaný počet žiadostí 59. V tejto obci dokážu za posledné dva roky postaviť spolu 32 bytov. Kozárovce – postavených minimálne 60 nových bytov, v ktorých býva tiež viacero mladých rodín pochádzajúcich z našej obce. Nový Tekov – postavených 24 bytových jednotiek, počet žiadostí je takmer dvojnásobný ako je ponúkaný počet nájomných bytov. Mohol by som ešte uviesť min. ďalších 5-6 obcí

z blízkeho okolia, kde sa intenzívne rozvíja bytová výstavba a tak isto sa pripravujú aj pozemky pre výstavbu rodinných domov.

Poloha našej obce a vhodnosť pre výstavbu je veľmi dobrá a veľmi tomu, že aj zaujímavá. Určite je minimálne porovnateľná s hore uvedenými obcami, kde je už realizovaná bytová výstavba, alebo momentálne táto výstavba prebieha. Hlavne po dobudovaní rýchlostnej komunikácie R1 je dostupnosť autom z našej obce do dôležitých miest nasledovná: Bratislava – 90 min, Nitra – 25 min, Levice – 20 min, Žiar nad Hronom – 25 min, Nová Baňa – 10 min, Zlaté Moravce – 10 min.

Nastáva tu otázka, prečo je potom u nás situácia taká aká je?

Je to bohužiaľ zlé stanovenie priorit OcU a pani starostky pre rozvoj našej obce. Z jej strany sa vôbec neriešia podstatné a nevyhnutné veci pre budúci rozvoj obce t.j. bytová výstavba, kanalizácia obce, atď. Naša obec mala ešte v 60-70 tých rokoch viac ako 1300 obyvateľov. V tom čase malo na rozvoj obce negatívny vplyv politické rozhodnutie, keď bola naša obec určená ako zániková obec a strediskovou obcou bol určený Hronský Beňadik. Mnoho domácich občanov chcelo u nás stavať, ale nedostalo stavebné povolenie a preto sa rozhodli postaviť rodinné domy v iných obciach, kde to bolo možné. Dá sa povedať, že túto situáciu šťastie zachránil rozvoj miest-

neho Roľníckeho Družstva v 80-90 rokoch, keď sa uskutočnila výstavba družstevných bytoviek a potom bola poskytnutá nenávratná finančná podpora pre výstavbu rodinných domov koncom 80-tych rokov. V posledných rokoch od nás znovu odišlo veľa mladých rodín, ktoré u nás našli možnosť riešenia bytovej otázky.

Nezáujmom a neschopnosťou OcU riešiť túto problematiku sa sami znovu staviame do situácie zánikovej obce. V jarnom vydaní autor jedného článku uviedol ako špat' našu obec rozostavaná a ošarpaná bytovka, ktorá už bola takmer pred kolaudáciou. Zabudol však uviesť hlavný a podstatný dôvod tejto situácie, keď OcU namiesto toho, aby riešil túto situáciu a doriešil problém ohľadne vysporiadania vlastného vzťahu budovy bytovky, radšej predal pozemok pod touto rozostavanou bytovkou spoločnosti DIMI max, s.r.o. Takéto počínanie OcU v tomto prípade je ťažko pochopiteľné a určite veľa občanov bude chcieť vedieť, prečo takto postupoval OcU a tak isto bude chcieť vidieť kúpno-predajnú zmluvu V 570/2008 z r. 2008. Ak sa tento trend u nás nezmení v krátkom čase, bude to mať veľmi negatívny vplyv na budúcnosť našej obce, na jej ďalší pozitívny rozvoj, využitie a obdadenosť MŠ a ZŠ. Určite si momentálne nikto nebude dávať žiadost' na OcU, keď sa ani nehovo-

rí o výstavbe, nie to ešte že by sa vôbec niečo plánovalo so začatím nejakej bytovej výstavby...

Žiadosti môžu prísť len s reálnou výstavbou, keď budú potencionálni záujemcovia vidieť aké byty sa vôbec budú stavať, v akom vybavení, za akých cenových podmienok, v akej lokalite, atď. Zo strany štátu je tak isto záujem o podporu výstavby nájomných bytov, čo deklaroval Fond rozvoja bývania navýšením rozpočtu pre tento rok o takmer 270 mil. eur.

Nie každý si môže dovoliť výstavbu nového domu, alebo kúpu existujúceho domu z dôvodu nižšieho príjmu, alebo z obavy splácania hypotéky, alebo nesplnenia podmienok pre poskytnutie hypotéky. Je to trend, ktorý sa bude určite aj v budúcnosti rozširovať.

Pre podporu tohto trendu v našej obci je však tak isto nevyhnutné bezpodmienečne začať s riešením kanalizácie. Vo väčšine uvedených obcí tento problém už majú vyriešený (k tejto problematike by som sa rád podrobnejšie vyjadril v ďalšom vydaní našich novín).

Čo dodať záverom? Momentálne nám ostáva len ticho závidieť ako sa to dá v iných obciach a dúfať, že sa to hľadám raz pozitívne zmení aj v našej obci, ktorá určite má na to dostatočné predpoklady.

Autor príspevku:
Ing. Ján Valkovič

Reakcia na články Spolužitie s neprispôsobivými občanmi a Bytová výstavba v Tekovských Nemciach od bývalého poslanca OZ Ing. Jána Valkoviča

Vážení čitatelia !

Po prečítaní článkov Ing. Jána Valkoviča som uvažovala, či má vôbec význam na ne reagovať, aby to náhodou nepôsobilo tak, že neviem prijať kritiku. Ale vzhľadom na to, že vo svojich príspevkoch uvádza niekoľko nepravdivých a skreslených faktov, rada by som veci uviedla na pravú mieru.

V článku Spolužitie s neprispôsobivými občanmi Ing. Valkovič píše: „Aj napriek viacerým upozorneniam od občanov a oznámenia tohto stavu na OcÚ. Pani starostka v tomto prípade povedala, že čo ona s tým má, veď nakoniec p. Karol Galbavý tej elektrickej energie veľa nespáli...“

Neviem, odkiaľ má pán Valkovič takúto informáciu, pretože nie len ja, ale aj predseda poriadkovej komisie sme na neoprávnený odber elektrickej energie upozornili spoločnosť SSE – Distribúcia, a.s., ale aj políciu. Za tento čin bol pán Galbavý odsúdený a súd mu uložil trest povinnej práce v obci vo výmere 60 hodín a náhradu škody spoločnosti SSE – Distribúcia a.s. Žilina vo výške 335,25 €. (Trestný rozkaz je k nahliadnutiu na obecnom úrade). Zo strany obce sme v tomto prípade urobili aj iné opatrenia. Po dohode v OZ sme dali zaizolovať káble, aby sa nemohol pripájať na poľnú elektrickú sieť, na čo bolo z obecného rozpočtu vynaložených 350,- €. O neoprávnenom odbere elektrickej energie na ulici Za potokom je už spoločnosť SSE – Distribúcia, a.s. informovaná a pre pána Galbavého budú z toho vyvozené sankcie, aké by postihli ktoréhokoľvek neoprávneného odberateľa. V prípade, ak by pán Valkovič vedel o nejakom inom spôsobe, ktorým by sa táto situácia dala legálne riešiť (bez úmyselného poškodzovania cudzej veci), uvítam akýkoľvek jeho podnet. Klamstvá, ktoré mi pán Valkovič vkladá do úst v snahe zavádzať občanov a stavať ma do zlého svetla, k riešeniu tejto situácie určite nepomôžu, naopak len podnecujú a vyhrcojú negatívne emócie.

„Ďalej táto rodina totálne znehodnotila nehnuteľnosť p. Valachovej- dom pri KD nič sa však nedeje K tomuto tvrdeniu len uvádzam, že „sa deje“. Pre úplnosť len dodávam, že pani Valachová, svokra pána Valkoviča podala trestné oznámenie pre spáchanie trestného činu poškodzovania cudzej veci, nakoľko išlo o jej súkromný majetok. Za prečin poškodzovania cudzej veci v súbehu s prečinom krádeže bola aj manželka pána Galbavého odsúdená na trest povinnej práce v obci vo výmere 150 hodín (trestný rozkaz je tiež na OcÚ), ktoré si ešte neodpracovala, pretože je na materskej dovolenke, súd jej tiež uložil uhradiť p. Valachovej spôsobenú škodu vo výške 3 258,10 € a spoločnosti SSE – Distribúcia, a.s. vo výške 996,73 €. To ale pán Ing. asi vie, alebo nie? To, že jej nárok na náhradu škody pravdepodobne nebol uspokojený, je však už otázkou fungovania vymožitelnosti práva v našej republike a v tomto má pán Valkovič pravdu, s tým ja naozaj nič neurobím. Rovnako zavádzajúce sú tvrdenia o tom, že na ulici Za potokom začína byť problém bezpečne prejsť po ulici. Skutočne neviem o tom, že by na tejto ulici bol niekto prepadnutý, alebo ohrozený.

„.....Toto už vyvolalo v obci veľa negatívnych emócií, ktoré vyúsťili do spísania petície proti akémukoľvek ďalšiemu rozširovaniu týchto neprispôsobivých občanov v našej obci a kupovaniu ďalších nehnuteľností takýmito občanmi.....“

Nepopieram, že medzi skupinou tzv. neprispôsobivých a prispôsobivých občanov vládne všeobecne napätie, ktoré je pálčivým spoločenským problémom. Tak-

tiež netvrdím, že pred týmto problémom treba zatvárať oči a jednoducho ho ignorovať, lebo veľmi ľahko môže dôjsť k situácii, k akej došlo na Družstevnej ulici v Malackách, alebo v iných mediálne známych prípadoch. Nie je v mojom záujme, aby k obdobnej situácii došlo aj v Tekovských Nemciach, ale často sa stáva, že o predaji nehnuteľnosti sa dozvieme až vtedy, keď si nový vlastník podá daňové priznanie, napr. tak ako to bolo vtedy, keď dom - ciťujem z petície „po zavraždení p. Terézie Valachovej“, po prvýkrát realitná kancelária predala tzv. „neprispôsobivému občanovi.“ Negatívne emócie vyvolávajú práve zveličené vyhlásenia p. Ing. Valkoviča, ktorý asi sám seba menoval do funkcie akéhosi hovorca skupiny občanov (žiadne poverenie na zastupovanie totiž nepredložil) a zároveň ich vyzýva k páchaniu trestnej činnosti (neoprávnenému odoberaniu elektrickej energie, t. j. ku krádeži). Nemôžem sa však zbaviť pocitu, že nie všetci, ktorí ste sa pod petíciu podpísali vedeli, že predmetný dom chcela kúpiť rodina Dušana Šarkózyho, (ktorých voláme „Voznickí“) a ktorá má v obci trvalý pobyt. Preto sa pýtam o čo tu vlastne ide? Tak ako Vy, ani ja nie som za to, aby sa v obci rozširovala komunita neprispôsobivých občanov, no podľa platných zákonov nikto nemôže nikomu zakázať, aby so svojím majet-

kom nakladal tak, ako to uzná za vhodné. Starosta v obci je starostom aj tých neprispôsobivých občanov a nemôže ich ísť vyháňať z ich domov, alebo im zakázať kúpiť dom v obci, alebo im rozbíjať okná. Myslíte si, že náplňou práce starostu je chodiť po súkromných záhradách, viniciach, zisťovať čo sa kde ukradlo, rozobralo, alebo vyháňať ľudí bez trvalého pobytu z obce, ako to žiada petičný výbor? Preto apelujem na Vás všetkých, ktorí ste sa pod „Petíciu“ podpísali - skúste tomu zabrániť ale tak, aby neboli porušené práva žiadneho občana. Zložte si napr. hliadky aké pred časom u nás fungovali pri strážení viníc. Buďte takí, ako to pán Valkovič v závere svojho článku píše. A ešte jedna poznámka. Plne súhlasím s jeho názorom, že sociálny systém je v našej republike zle nastavený, ale môžem ho ubezpečiť, že sociálne kurátory všetky problémové rodiny sledujú, škola na obec a na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny hlási ak sa vyskytnú problémy či s dochádzkou, alebo hygienou žiakov. A čo sa týka zamestnávania „neprispôsobivých občanov“ zatiaľ to funguje na báze dobrovoľnosti. Verím však, že sa táto situácia vzhľadom na pripravované legislatívne úpravy zmení, a že v skutočnosti to bude tak, že všetci ktorí poberajú dávky si ich budú musieť aj odpracovať. To je však už v rukách našich zákonodarcov.

K článku Bytová výstavba v Tekovských Nemciach

V prvom rade chcem podo-
tknúť, že to nebol môj článok, ale jedna z odpovedí na otázky p. Sikoriaka. Pán Ing. Ján Valkovič tu píše, že OcÚ a p. starostka majú zle stanovené priority pre rozvoj obce. Moja odpoveď znie, že obec môže mať len také priority, na ktoré má financie. Poznáam jeho názor, že ja mám tie financie zohnať, lenže realita je celkom iná. Pán Valkovič mal ako bývalý poslanec obecného zastupiteľstva a zamestnanec Slovenskej agentúry pre rozvoj investícií a podnikania (SARIO) možnosť získať pre obec investorov a neurobil tak. To však uvádzam len pre úplnosť a v žiadnom prípade nechcem skĺznuť k subjektívnym a osočujúcim vyhláseniam. Každý z Vás, milí občania si na základe

toho môže spraviť svoj vlastný názor. Nie je zložitý vyčerpáť rozpočet obce a zadĺžiť ju, taktiež nie je problémom bez prieskumu záujmu o nájomné byty postaviť niekoľko bytových domov, ktoré po skolaudovaní ostanú neobývané. K otázke, p. Valkoviča prečo sa predal obecný pozemok uvediem, že k predaju pozemku pod touto stavbou došlo na základe uznesenia obecného zastupiteľstva č.2/2008, a to z dôvodu, že prevod pozemku, ktorý bol vo vlastníctve obce, bol podmienkou odpredaja stavby, ktoré bolo a je vo vlastníctve Okresného výstavbového bytového družstva v Žiari nad Hronom „v likvidácii“ spoločnosti DIMI max, s.r.o., ktorá túto stavbu mala odkúpiť. Kúpno-predajná zmluva V 570/2008 z r.

2008 nie je tajná, kto má záujem, bude mu poskytnutá k nahliadnutiu. Našou snahou bolo zbaviť sa rozostavanej bytovky, ktorá špatila obec a s touto stavbou by boli len stále problémy, napr. také aké má nový majiteľ, ktorý sa snaží o jej dostavbu, no žiaľ aj napriek podpísanej zmluve so správcom konkurznej podstaty sa mu stále nepodarilo vysporiadať veci po právnej stránke. Aj napriek tomu však má spracované projekty podľa ktorých by tu mali byť byty pre mladé rodiny, ale aj pre dôchodcov. Pán bývalý poslanec však tvrdí, že ju mala obec odkúpiť. Je podľa Vášho názoru efektívne, aby obec vynaložila nemalé finančné prostriedky na odkúpenie chátrajúcej hrubej stavby,

(Pokračovanie na 13. str.)

K článku Bytová výstavba v Tekovských Nemciach

(Dokončenie z 12. str.)

ktorej právny stav možno nebudie doriešený až do jej úplného schvárenia a obec s tým nebudie môcť v zmysle platnej legislatívy nič urobiť? Ja tvrdím, že táto kúpa by bola vysoko neefektívna, resp. nerozumná, ako to malo byť pred časom, keď sa jednalo o odkúpenie vtedy rozostavaného domu pána Milana Valacha na Hradskej ulici do majetku obce. Iste si spomínate, koľké roky tam tento dom stál nedostavaný, a keď sa ho majiteľka rozhodla predat' údajne „neprispôsobivému občanovi“, bolo na podnet vtedajších poslancov OZ (jedným z nich bol a p. Ing. Valkovič Ján) zvolané verejné zhromaždenie, na základe ktorého mala obec dom odkúpiť. Veď čo na tom, že obec rozostavanú stavbu nepotrebovala? Násť záujemcu o kúpu tohto domu nás stálo nemalé úsilie, stratu času a finančnej straty na úrokoch (z dôvodu zrušenia termínovaného účtu obce). Ale koho to už

zaujíma? Priznám sa, preto celkom nerozumiem snahám autora článku, či chce dosiahnuť, aby OZ odsúhlasilo kúpu všetkých neobývaných domov v Tekovských Nemciach, ktoré sú v ponuke realitných kancelárií, aby sa nedostali do rúk „neprispôsobivým občanom“, resp. chce aby ostali neobývané? „Dobré rady“ sa dávajú ľahko, ale zodpovednosť za takéto neehospodárne nakladanie s financiami obce sa znesie vždy na hlavu starostu obce. A ešte jedna vec, zamysleli ste sa nad tým čo s takýmito domami? Ak by OZ čisto teoreticky odsúhlasilo ich odkúpenie obcou, všetky domy by sa obci zrejme nepodarilo predat' (skoro všetky sú nepredajné) búrať by sme nemohli (stojí to ďalšie peniaze) a keďže by ich obec mala zapísané na liste vlastníctva, musela by ich v zmysle platných zákonov poskytnúť občanom v núdzi, či sú „prispôsobiví“ alebo „neprispôsobiví“. Tak nech mi niekto vysvetlí aké sú „priority“

p. Valkoviča.

Ale aby som sa vrátila k bytovej výstavbe v obci. Obec plánuje výstavbu nájomných bytov. V priebehu roka som rokovala s firmami, ktoré stavajú takéto byty „na kľúč“. Prebieha prieskum podmienok, aby sme ich mohli prezentovať potencionálnym nájomníkom a zistiť, či by bol o takéto byty záujem. Opätovne musím konštatovať, že útoky pána Ing. Jána Valkoviča sú založené len na neoverených a vykonštruovaných dezinformáciách, ktorými občanov zavádza (mimočodom aj v obciach, ktoré autor príspevku spomína sa rozhodli stavať až po predbežnom zistení záujmu o byty).

Vážení čitatelia, záverom Vás chcem požiadať o jedno. Nenechajte sa klamať a manipulovať. Používajte hlavne svoj rozum a nedajte sa zavádzať ako teraz pri podpisovaní petície. Pýtate sa prečo? Mnohí z Vás sami potvrdili, že ju podpísali preto, aby za-

bránili prisťahovaniu sa ďalšej komunity „neprispôsobivých“ do obce. Petícia, ktorú ste podpisovali bola doručená na úrad ako príloha otvoreného listu adresovaného mne a Ocú, pričom však otvorený list rieši otázku, uvádzané v článku Spolužitie s neprispôsobivými občanmi pod bodom A – E, len s dodatkom v bode D, že neprispôsobivých občanov bez trvalého pobytu je potrebné z našej obce vykázat'.

Za seba môžem s čistým svedomím vyhlásiť, že pri výkone funkcie mi vždy išlo a pôjde výlučne o obecné záujmy. Na akékoľvek Vaše otázky týkajúce sa hospodárenia obce, plánovaných projektov a ďalších verejných vecí som ochotná odpovedať. Rovnako sú Vám prístupné aj zasadnutia OZ, aby ste si mohli sami utvoriť objektívny názor na konkrétnu problematiku a nenechali sa ovplyvňovať účelovými a citovo ladenými vyjadreniami.

Ing. Erika Valkovičová

FUTBAL – „TO JE HRA“

Povie každý fanúšik a priaznivec tejto populárnej hry. Hlavne keď hra a výsledky sú uspokojivé. V opačnom prípade by sme na ihrisko nešli ani pozrieť. Kdeže sú tie časy, keď fanúšikovia nášho futbalu v hojnom počte navštevovali domáce zápasy a odchádzali spokojní po zážitku, ktorý im poskytli naši futbalisti v kategórii dospelých a žiakov. Mládežnícke mužstvo už nemáme štvrtú sezónu a dospelí hrajú opäť „horskú ligu“. Posledné roky sa v okrese „ohrejeme“ len jednu sezónu. Kde hľadať príčiny tohto opakujúceho sa stavu. Na najvyššiu okresnú súťaž musí byť náš klub lepšie pripravený po viacerých stránkach. Nemyslím teraz len na finančné zabezpečenie ale aj kvalitu kádra mužstva, samotné priestory a vybavenie ihriska, rozhodcovia a mnoho iných vecí o ktorých bežný fanúšik často ani netuší. Žiada si to aj oveľa väčší okruh ľudí podieľajúcich sa

na činnosti mužstva. Netreba si klamať, momentálne tieto podmienky náš klub určite nespĺňa. To nie je výčitka nikomu ale realita, ktorú treba zobrať na vedomie. Je potrebné, aby okolo futbalu pracovalo viac ľudí, ktorí by vedeli podržať v našej obci šport číslo jedna /iný nie je/. Vrátiť ho tam, kam by sme počtom obyvateľov patrili, ale ako som už spomenul, ruku k tomu musí priložiť viac futbalových priaznivcov. Káder nášho mužstva je mladý, perspektívny a je aj zárukou, že o futbal u nás bude aj v budúcnosti postarané, ale len za predpokladu, že futbal v našej dedine neponesú na svojom chrbte jeden alebo dvaja ľudia. Aj začiatok jesennej futbalovej sezóny v tretej triede, sme si určite predstavovali ináč. Stáva sa akousi tradíciou, pri rozbehu v súťaži, že v posledných rokoch dochádza na úvod k zaváhaniu a k strate bodov nielen na súperových ihriskách, ale aj na domácej

■ V zápase Tek.Nemce – Babindol A.Štuller, na snímke, po zákroku na neho reklamuje pokutový kop. Aj keď to bol čistý faul, pišťalka rozhodcu J. Paukova zostala nemá.

pôde, kde to priaznivci futbalu najmenej čakajú. Tak to bolo aj na začiatku jesennej časti súťažného ročníka 2013/2014, keď v prvom kole Tekovské Nemce prehrali v Žitavciach 4 : 1, gól za Tekovské Nemce – David Štuller. Následne prišla domáca prehra s Nevericami 0 : 2. V treťom kole sme prehrali vo V. Vozokanoch 4 : 0 a až

v štvrtom kole potešili našich priaznivcov, keď na ihrisku v Pani strhli víťazstvo 4 : 3 na svoju stranu v hodine dvanásť gólmi Adama – 3 a M. Ďurinu. V piatom kole sme konečne zabrali aj na domácom ihrisku a hokejovým skóre 9 : 3, vyhrali nad nebezpečnými Čifármí. Góly: A. Štuller – 3, M. Benčurík – 2, M. Ďurina – 2, M.

Považan a P. Dufek. V šiestom kole nepotešili, keď na Tajnej prehrali 3 : 1. Gól: A. Štuller.

V siedmom kole naši na domácom ihrisku po dobrom výkone porazili slabučký Babindol 5:1. Góly: L.Rožník – 2, A. Štuller, D.Štuller, M.Ďurina.

Ján Sikoriak

Keď história ožije – zabudnuté fotografie

■ Toto je fotografia našich futbalistov asi zo začiatku 70-tych rokov. Mladé tváre tých, ktorí dnes už zväčša iba spomínajú na časy, kedy plní energie a sil behali za loptou po ihrisku, dávajú takémuto obrázku ničím nenahraditeľnú príchut' histórie a spomienok.

Horný rad zľava: M. Káčer, J. Kováč, J. Kováč, J. Michalička, J. Buday, L. Valach, V. Kováč

V pokľaku: V. Káčer, F. Hutta, J. Kováč, T. Drgoňa, M. Závalec, V. Valkovič

DALO BY SA TO AJ U NÁS?

Nie tak dávno sme hrali futbalový zápas starých pánov v jednej nemenovanej obci. Obec má asi toľko obyvateľov, ako máme u nás. Veľmi ma prekvapilo, že okolo celého ihriska bolo umiestnených veľa panelových reklám. Takéto množstvo niekedy nevidieť ani na štadiónoch vyšších súťaží. A keď si ešte dobre pamätám, na

reklamných paneloch ponúkali svoje služby rôzni podnikatelia z obce, ako vodoinštalatér, zámočník, maliar, pohostinstvá, potraviny, dokonca aj komínár, atď. Člen výboru tamomšieho klubu, ktorého aj osobne poznám, sa na moje otázky začal iba usmievať.

Na záver našej debaty priznal, že futbalový

klub, ktorý mával v minulosti existenčné finančné problémy, spolu so starostom obce, nakontaktoval podnikateľov obce za účelom sponzorského pre FK. Výšku sponzorského nepreznal, ale podstatné bolo, že prispel skoro každý. Ja sa teraz pýtam, či by sme to vedeli zorganizovať aj u nás?

Ján Sikoriak

Posledná rozlúčka s Vincentom Káčerom

Život prináša aj smutné okamihy. Bývalý futbalista a dlhoročný funkcionár Tekovských Nemiec už nie je medzi nami. Svoju pozemskú púť dokončil po ťažkej chorobe vo veku nedožitých 77 rokov. Rodina a priatelia sa s ním rozlúčili 20. augusta 2013 po svätej omši na cintoríne v Zlatých Moravciach. Rodákovi z našej obce prišli vysloviť posledné zbohom aj jeho bývalí spoluhráči a „spolupracovníci“ od nemčianskeho futbalu. Teraz keď „blondák“ tak sme ho medzi futbalistami volali/odišiel do futbalového neba za svojimi priateľmi, kto-

rí ho predbehli, vynára sa množstvo spomienok, zážitkov a pekných futbalových chvíľ, za ktoré sme mu vďační. Bol pri prvom historickom postupe Tekovských Nemiec. Futbal nielen hral ale snažil sa zo všetkých síl futbalovému oddielu aj pomáhať a riadiť ho. Dlhé roky pôsobil aj pri futbalistoch Zlatých Moraviec ako tajomník už neexistujúceho FK Calex. My si dnes ani neuvedomujeme, čo v našej obci pre futbal urobil, preto aspoň naposledy povedzme – ďakujeme za všetko!

Odpočívaj v pokoji, Vinčko!

Ján Sikoriak